

Op 24-04-'85 bevond zich 1 ad. Kleine Mantelmeeuw op het Goorven. Het betrof een donker exemplaar, zodat het waarschijnlijk de ondersoort "intermedius" betrof. De vogel moest veel felle aanvallen van de Kokmeeuwen incasseren.

Wegens bijzonder slecht weer ging op 28-04-'85 pas opnieuw het veld in. Boven het Zwartven te Lage Mierde circelden 2 grote Meeuwen. Het bleken een onvolwassen en 1 adulte Kleine Mantelmeeuw te zijn. De adulte vogel was erg donker op de bovenzijde van de vleugels. Dus waarschijnlijk wederom de "intermedius"-ondersoort.

Op 29-04-'85 zag ik samen met Pierre v.d. Wielen 2 adulte Kleine Mantelmeeuwen in noordelijke richting over de Reuselse Moeren vliegen. Ook nu hadden we vermoedelijk te maken met "intermedius".

Deze dagen werden door mij geen zilvermeeuwen of Stormmeeuwen gezien, waardoor de waarnemingen van de Kleine Mantelmeeuwen nadrukkelijk opvielen. Het weerbeeld werd gedurende de hele week gekenmerkt door zeer krachtige wind en een zware bewolking waaruit veel neerslag in de vorm van natte sneeuw, hagel en regen viel.

De GROTE MANTELMEEUW is de enige van deze vier soorten waarvan de status ten opzichte van de zestiger jaren in de Kempen niet noemenswaardig gewijzigd is.

Van na 1967 waren mij tot voor kort slechts 4 zekere waarnemingen bekend:

- 22-09-'73 1 ex. Beuven (M.Wasscher)
- 29-02-'76 1 ex. Geldrop, overvliegend naar oost. (T.Heynen).
- 21-03-'76 1 ex. Beuven (T.v.d.Kooi).
- 16-06-'84 1 ex. Goorven, 2de jaars vogel: Kokmeeuwen reageerden fel (pierre v.d. Wielen)

Daar is er in 1985 een bijgekomen:

Op 06-05-'85 verbleef gedurende een kwartier een tweede-jaars vogel op het Goorven. Na steeds door grote wolken Kokmeeuwen bestookt te zijn, koos dit exemplaar eieren voor z'n geld (L.Peeters).

Literatuur:

Erve van F. ('67) Avifauna van Noord-Brabant.

KLAPEKSTER MOGELIJK TEN PROOI GEVALLEN AAN SPERWER.

Op vrijdag, 27-12-'85, bezocht ik de Malpie. Ter hoogte van de Vaarvennen ontdekte ik daar een Klapekster, die zich van boomtop naar boomtop begaf. Ik bleef 'm volgen en even later zag ik hem in een ruk door naar de Noordzijde van het gebied vliegen. Plots dook vanuit een Spar een Sperwer op, die 't duidelijk op de Klapekster gemunt had. Deze laatste kon z'n koers nog maar met moeite wijzigen. Met de kijker aan m'n ogen heb ik het schouwspel gevolgd en uit de capriolen van de Sperwer moet ik concluderen dat hij de Klapekster uiteindelijk heeft onderschept.

Ik heb me met spoed naar de plek des onheils begeven, maar daar waren geen sporen te vinden, die uitsluitsel geven.

Harrie de Louweren.